

Kitab Daniel - Nomer Saratus Dalapan Puluh Opat

Sabtu jeung Inkarnasi: Batu Tumpuan Prosés Panyegelan Millerite

Jeff Pippenger

2024-04-14

Ujian panungtungan pikeun generasi Millerite, anu gagal dina prosés pangujian, dimimitian dina taun 1856, ku datangna cahaya anu leuwih gedé ngeunaan “tujuh kali” dina Imamat dua puluh genep. Ti 1856 nepi ka 1863, amanat Laodikea nandaan hiji mangsa waktu panungtungan dina mangsa anu dimimitian ku datangna malaikat katilu dina 22 Oktober 1844. Mangsa waktu éta digambarkeun ku ayat tilu welas nepi ka lima welas tina Daniel pasal sabelas.

Mangsa éta dipidangkeun lain ku ayat-ayat éta wungkul, tapi ogé ku sajarah anu ngalaksanakeun ayat-ayat éta, sarta ogé ku kasaksian géografis Panium, anu ogé nyaéta Caesarea Philippi. Caesarea Philippi ku Kristus didatangan kalayan dihaja pas saméméh salib, sarta salib ngagambarkeun hukum Minggu, anu diwakilan ku ayat genep belas. Dina tanggal 22 Oktober 1844, Singa ti kaom Yuda nangtukeun doktrin Sabat dina cahaya anu husus. Tuluy dina ahir éta prosés pangujian Anjeunna ngenalkeun paningkatan pangaweruh ngeunaan “tujuh kali,” sarta “tujuh kali” dina Imamat dua puluh genep téh mangrupa doktrin Sabat. Éta téh parentah Sabat ngeunaan tanah anu kudu reureuh, anu mangrupa sajarah langsung jeung parentah Sabat ngeunaan manusa anu kudu reureuh. Nubuatan waktu dua rébu lima ratus dua puluh taun jeung dua rébu tilu ratus taun duanana réngsé dina tanggal 22 Oktober 1844.

Mangsa panungtungan tina prosés pangujian, ti taun 1856 nepi ka 1863, nya éta hiji panyingkapan anu leuwih ageng ngeunaan Sabat, anu geus ditempatkeun dina cahaya anu husus dina awal prosés panyegelan jeung pangujian. Sajarah anu digambarkeun ku kacumponan ayat tilu welas nepi ka lima welas tina Daniel sabelas ngagambarkeun mangsa pangujian nalika segel Allah dipaparin pikeun salalanggengna ka saratus opat puluh opat rébu. Dina sajarah éta, dua iteuk dina Yehezkiel dihijikeun. Panghijian dua iteuk éta ngagambarkeun ngahijina Kaalahan jeung kamanusaan, sarta doktrin anu nyorot dina cahaya anu husus dina sajarah éta nya éta doktrin ngeunaan inkarnasi.

Ku sabab éta, nalika Petrus ngaidentifikasi Kristus salaku Putra Allah di Kaisarea Filipi, anjeunna keur ngaku yén Kristus, salaku Putra Allah, ngawakilan dua sipat-Na, nyaéta minangka Putra Allah anu ilahi, anu parantos nyandak kana diri-Na daging manusa, sarta ku hal éta janten Putra manusa.

“Sabot murid-murid nalungtik kana nubuat-nubuat anu mere kasaksian ngeunaan Kristus, maranéhna dibawa kana pasamoan jeung Kaallahan, sarta diajar ngeunaan Anjeunna anu geus naék ka sawarga pikeun ngalengkepan padamelan anu geus dimimitian-Na di bumi. Maranéhna ngakuan kanyataan yén di jero Anjeunna cicing pangaweruh anu teu bisa kahartos ku saurang ogé manusa, lamun henteu dibantuan ku kakawasaan ilahi. Maranéhna merlukeun pitulung ti Anjeunna anu geus dinubuatkeun ku raja-raja, nabi-nabi, jeung jalma-jalma bener. Kalawan kaheranan maranéhna maca sarta maca deui gambaran nubuat ngeunaan sipat jeung

padamelan-Na. Kacida samar kumaha maranéhna kungsi ngartos Kitab Suci nubuat! kacida lalaunna maranéhna narima bebeneran-bebeneran agung anu mere kasaksian ngeunaan Kristus! Nalika maranéhna ningali ka Anjeunna dina karendahan-Na, nalika Anjeunna hirup minangka manusa di antara manusa, maranéhna can ngartos kana rusiah penjelmaan-Na, kana sipat ganda tina hakékat-Na. Panon maranéhna kahalangan, nepi ka maranéhna henteu sapinuhna ngawanohkeun kaallahan dina kamanusaan. Tapi sanggeus maranéhna dipaparin cahaya ku Roh Suci, bet maranéhna kacida ngarep-ngarepna hayang ningali Anjeunna deui, sarta nyanggakeun diri di suku-Na!” *The Desire of Ages*, 507.

Tanggal 22 Oktober 1844 nepi ka taun 1863 ngagambarkeun mangsa pemeteraian saratus opat puluh opat rebu. Mangsa éta dimimitian ku Sabat ditekenkeun minangka bebeneran anu husus di antara loba bebeneran anu dibuka meteraina salila mangsa pemeteraian. Mangsa éta ngamimitian ditiupna tarompet katujuh anu nandakeun iraha rusiah Allah bakal dirampungkeun.

Tapi dina poé-poé sora malaikat nu katujuh, nalika manéhna mimiti niup tarompet, rusiah Allah bakal diréngsékeun, sakumaha anu geus dipedar ku Mantenna ka para hamba-Na, nyaéta para nabi. Wahyu 10:7.

Malaikat anu katujuh téh ogé cilaka anu katilu, sabab panyegelan lumangsung dina sajarah nalika peperangan Islam keur lumangsung. Lamun Adventisme Millerite satia dina mangsa sanggeus 22 Oktober 1844, Islam anu geus ditahan dina 11 Agustus 1840 pasti geus dileupaskeun.

“Upami umat Advent, sanggeus kuciwa anu agung dina taun 1844, tetep pageuh nyekel iman maranéhna sarta saparengna nuturkeun kalayan manunggal kana pituduh panyanggaraan Allah anu keur muka jalan, narima amanat malaikat katilu sarta dina kakawasaan Roh Suci ngawartakeunana ka sakuliah dunya, maranéhna tangtu geus ningali kasalametan ti Allah, Gusti tangtu geus damel kalayan kawasa ngaliwatan usaha maranéhna, pagawéan éta tangtu geus réngsé, sarta Kristus tangtu geus sumping saméméh ayeuna pikeun narima umat-Na kana ganjaran maranéhna. Tapi dina mangsa mamang jeung kateupastian anu nuturkeun éta kuciwa, loba jalma anu percaya kana kadatangan Kristus ngantepkeun imanna.... Ku kituna pagawéan éta kahalangan, sarta dunya ditinggalkeun dina poék. Upami sakujur badan Adventist ngahiji dina parentah-parentah Allah jeung iman ka Yesus, kacida béda sajarah urang téh tangtu geus jadi!” *Evangelism*, 695.

Dina tanggal 22 Oktober 1844 tarompét katujuh mimiti disada, sarta tarompét Yobel ogé mimiti disada.

Jeung maneh kudu ngitung tujuh sabat taun pikeun maneh, tujuh kali tujuh taun; jeung jangka waktu tujuh sabat taun éta bakal jadi pikeun maneh opat puluh salapan taun. Tuluy maneh kudu nyieun tarompet yubileum ditiup dina poé kasapuluh bulan katujuh; dina poé panebusan dosa maraneh kudu nyieun tarompet ditiup ka sakuliah tanah maraneh. Jeung maraneh kudu nyucikeun taun kalima puluh, sarta ngumumkeun kabébasan ka sakuliah tanah pikeun sakumna pangeusina: éta bakal jadi yubileum pikeun maraneh; jeung masing-masing kudu balik deui ka milikna, sarta masing-masing kudu balik deui ka kulawargana. *Imamat* 25:8–10.

Nalika mangsa panyegelan saratus opat puluh opat rébu mimiti, aya hiji tarompet anu nandakeun yén peperangan anu geus dirampungkeun ku Islam geus sumping, jeung aya hiji tarompet anu ngawawarkeun kamerdékaan pikeun jalma-jalma anu geus jadi budak dosa. Hiji tarompet nandakeun sajarah lahiriah, ari nu hiji deui ngagambarkeun pangalaman batin jalma-jalma perjangjian dina poé-poé panungtungan éta. Perbudakan maranéhna dipupus nalika kamanusaan maranéhna di hijikeun jeung Kaallahan-Na salalanggengna. Garis demi garis, éta dua tarompet téh hiji Tarompet, sabab tarompet Yobel ngan ditiup dina Poé Panebusan, jeung Poé Panebusan dimimitian nalika tarompet katujuh tina cilaka katilu ditiup. Doktrin anu ngawakilan duanana tarompet dina gerakan Millerite nya éta cahaya poé Sabat. Cahaya anu ngawakilan duanana Tarompet dina poé-poé panungtungan ieu nya éta doktrin inkarnasi. Garis demi garis, poé Sabat jeung doktrin inkarnasi téh doktrin anu sarua.

Pangakuan Petrus nétélakeun yén Yesus téh Almasih, sarta ogé Putra Allah. Almasih téh Putra Allah. Almasih téh anu Nyipta anu dilambangkeun ku poé Sabat.

“Paulus tacan kungsi ningali Kristus salila Anjeunna cicing di bumi. Saéstuna anjeunna parantos ngadangu ngeunaan Anjeunna jeung karya-karya-Na, nanging anjeunna teu tiasa percanten yén Al Masih anu dijangjikeun, Sang Panyipta sagala alam, Sang Pangurnia sagala berkah, bakal nembongan di bumi saukur minangka manusa biasa.” *Sketches from the Life of Paul*, 256.

Poé Sabat ngawanohkeun Sang Panyipta, sarta Sang Panyipta téh nyaéta Kristus anu diidentifikasi ku Petrus. Putra Allah, anu diidentifikasi ku Petrus, nyaéta Anjeunna anu ngahiji jeung daging manusa nepi ka jadi Putra Manusa. Putra Allah ngawakilan inkarnasi.

“Kristus mawa kakawasaan ka lalaki jeung awéwé pikeun ngéléhkeun. Anjeunna sumping ka dunya ieu dina wangun manusa, hirup minangka saurang lalaki di antara sasama manusa. Anjeunna nanggung sagala kakirangan jeung tanggungan tina kodrat manusa, supaya dibuktikeun jeung diuji. Dina kamanusaan-Na Anjeunna janten pamilon kana kodrat ilahi. Dina inkarnasi-Na Anjeunna meunang, dina hiji harti anu anyar, gelar Putra Allah. Ceuk malaikat ka Maryam, ‘The power of the Highest shall overshadow thee: therefore also that holy thing which shall be born of thee shall be called the Son of God’ (Luke 1:35). Sanajan Anjeunna Putra ti hiji manusa, Anjeunna janten Putra Allah dina hiji harti anu anyar. Ku kituna Anjeunna nangtung di dunya urang ieu—Putra Allah, tapi ku kalahiran-Na ngahiji jeung umat manusa.” *Selected Messages*, buku 1, 226.

Di Kaisarea Filipi, pangakuan dua rupa ti Petrus ngawakilan saratus opat puluh opat rébu anu ngartos yén Yesus téh Al Masih, Putra Allah, jeung doktrin Sabat anu dipaparin caangna dina taun 1844, babarengan jeung doktrin penjelmaan anu dipikawanoh dina poé-poé panungtungan. Cahaya tina bebeneran anu dua rupa éta dibuka dina awal jeung dina ahir mangsa pamaséan, sakumaha kasaksian tina sajarah pamaséan ti 22 Oktober 1844 nepi ka 1863, jeung sajarah dua sora dina Wahyu pasal dalapan welas.

Dina duanana garis Millerite tina prosés panyegelan, jeung garis nubuat ngeunaan panyegelan dina Wahyu dalapan welas, aya hiji ujian dina pisan tungtung mangsa éta, tempat hiji golongan

dinyatakeun minangka parawan-parawan bodo, saperti anu kajadian ti taun 1856 nepi ka 1863, sarta hiji golongan dinyatakeun minangka parawan-parawan wijaksana ti Juli 2023 nepi ka hukum Minggu anu baris geura datang. Mangsa ujian panungtungan éta ngulang deui awal mangsa éta. Malaikat anu sarua anu turun dina 11 Séptémber 2001 sumping salaku Mikail pikeun nyaur anu maot kana kahirupan dina taun 2023, sawatara kana hirup anu langgeng jeung sawatara kana maot anu langgeng. Nalika Anjeunna sumping, Anjeunna mingpin umat-Na balik ka pondasi-pondasi. Sawatara nampik leumpang dina jalan-jalan baheula, sawatara leumpang dina jalan-jalan baheula. Sawatara nguping kana sora tarompét, sawatara nampik ngadangu.

Kitu saur PANGERAN, Maraneh kudu nangtung di jalan-jalan, tingali, sarta tanyakeun ngeunaan jalan-jalan heubeul, di mana aya jalan anu hade; tuluy leumpang dina eta, mangka maraneh bakal manggihan katengtreman pikeun jiwa maraneh. Tapi maranehna nyarita, “Kami moal leumpang dina eta.” Kitu deui Kami geus netepkeun para pangawal ka maraneh, pokna, “Dangukeun sora tarompét.” Tapi maranehna nyarita, “Kami moal ngadangu.” Yermia 6:16, 17.

Pesen anu diwakilan ku tarompét anu ditiup ku para panjaga téh boga dua rupa. Ieu téh tarompét katujuh Islam jeung tarompét Yobel kabébasan. Ieu téh pesen ngeunaan ngahijina Kaallahan jeung kamanusaan, anu kalakonan ku misteri inkarnasi, sarta anu ngahasilkeun hiji karakter anu disiapkeun pikeun meterai Allah, nyaéta Sabat. Pesen éta, pagawéan éta, jeung kaayaan-kaayaan anu patali jeung mangsa panungtungan tina pemeteraian anu dimimitian dina Juli 2023, dua puluh dua taun sanggeus 2001, diwakilan ku ayat tilu welas nepi ka lima welas tina Daniel pasal sabelas, jeung ku datangna Kristus ka Kaisarea Filipi dina Mateus pasal genep welas.

Dina ibarat ngeunaan sapuluh parawan, sakabéh parawan tétéla saré salila mangsa nungguan éta. Isa nyarios ka murid-murid-Na yén Lasarus keur saré.

Sanggeus ngandika kieu; sarta sanggeus éta anjeunna ngandika ka maranéhna, “Sahabat urang, Lasarus, keur saré; tapi Kami indit, sangkan Kami ngahudangkeun anjeunna tina saréna.” Tuluy murid-murid-Na ngadawuh, “Gusti, upama anjeunna saré, anjeunna bakal cageur.” Sanajan kitu, Yesus ngandika ngeunaan pupusna anjeunna; ari maranéhna nyangka yén anjeunna nyarioskeun ngeunaan saré pikeun ngareureuhkeun badan. Ku sabab éta Yesus tuluy ngadawuh ka maranéhna kalayan terus terang, “Lasarus geus maot.” Yohanes 11:10–14.

Dina ahir dua puluh hiji poé, Daniél nempo éta visi, sarta anjeunna aya dina sare anu jero pisan.

Jeung kuring, Daniel, ngan sorangan anu ningali eta tetenjoan; sabab jalma-jalma anu jeung kuring teu ningali eta tetenjoan; tapi hiji ngageter anu kacida gedéna tumiba ka maranéhna, nepi ka maranéhna lumpat nyumput. Ku sabab kitu kuring ditinggalkeun sorangan, sarta ningali ieu tetenjoan anu agung, jeung teu aya kénéh kakuatan anu nyésa dina diri kuring; sabab kaéndahan kuring robah dina diri kuring jadi karuksakan, sarta kuring teu nyésakeun kakuatan naon-naon. Tapi kuring ngadéngé sora kecap-kecap-Na; jeung waktu kuring ngadéngé sora kecap-kecap-Na, harita kuring murag kana saré anu jero bari raray nyanghareup ka handap, jeung raray kuring nuju ka taneuh. Daniel 10:7–9.

Dua saksi dina Wahyu pasal sabelas, geus paéh di jalan salila tilu satengah poé, sarta tulang-tulang paéh milik Yehezkiel aya di lebak. Dina tanggal 18 Juli 2020, mangsa nungguan tina maot rohani jeung saré ditimpakeun ka para parawan tina gerakan malaikat katilu. Tilu taun ti harita, prosés ngahudangkeun jeung nyiapkeun umat Allah dina poé-poé panungtungan jadi panji-panji-Na jeung pasukan-Na anu kuat mimiti lumangsung. Malaikat anu turun dina 18 Juli 2020 muka segel hiji bebeneran, sakumaha salawasna dipigawé ku para malaikat nalika maranéhna turun.

Kabeneran anu anjeunna bukakeun téh nya éta pangalaman mangsa nunggu sarta kuciwa nu kahiji. Umat Allah dina poé-poé pamungkas harita keur paburencay, jeung nalika prosés pikeun ngahudangkeun maranéhna nepi dina sajarah, maranéhna bakal diperlukeun pikeun mikawanoh jeung ngaku yén maranéhna geus paburencay sarta yén maranéhna keur aya dina mangsa nunggu. Tuluy dikintunkeun loba malaikat, atawa loba amanat, pikeun nguatkeun amanat ngeunaan mangsa nunggu éta.

“Deukeut kana panungtungan amanat malaikat anu kadua, kuring ningali hiji cahaya anu agung ti sawarga moncorong ka umat Allah. Sinar-sinar cahaya ieu katémbong caang lir panonpoé. Jeung kuring ngadéngé sora para malaikat sasauran, ‘Tingal, Manten Panganten lalaki sumping; kaluarlah maraneh rék mapag Anjeunna!’”

“Ieu nya éta pategalan peuting-peuting, anu baris méré kakawasaan ka amanat malaikat anu kadua. Malaikat-malaikat diutus ti sawarga pikeun ngahudangkeun umat suci anu keur putus harepan sarta nyiapkeun maranéhna pikeun pagawean agung anu aya di hareupeun maranéhna. Jalma-jalma anu pangberbakatna lain anu pangheulana narima amanat ieu. Malaikat-malaikat diutus ka jalma-jalma anu handap asor tur satia, sarta ngagerakkeun maranéhna supaya ngaguar pategalan, ‘Tingali, Panganten Lalaki keur sumping; geura kaluarlah maraneh pikeun mapag Anjeunna!’ Jalma-jalma anu dipercaya pikeun pategalan éta geuwat ngalaksanakeunana, sarta ku kakawasaan Roh Suci ngagemakeun amanat éta, sarta ngahudangkeun dulur-dulur maranéhna anu keur putus harepan. Pagawean ieu henteu ngadeg dina hikmah jeung pangaweruh manusa, tapi dina kakawasaan Allah, sarta umat suci-Na anu ngadangu pategalan éta teu bisa nolakna. Anu pangrohanina narima amanat ieu pangheulana, sarta jalma-jalma anu baheulana mingpin dina pagawean éta téh anu pangahirna narima jeung milu ngagedékeun pategalan, ‘Tingali, Panganten Lalaki keur sumping; geura kaluarlah maraneh pikeun mapag Anjeunna!’”

“Di unggal bagian tanah, cahaya dipaparin ngeunaan pekabaran malaikat anu kadua, jeung seruan éta ngalemberehkeun hate rébuan jalma. Éta sumebar ti kota ka kota, jeung ti désa ka désa, nepi ka umat Allah anu keur ngadagoan pinuh dipaparin hudang. Di loba garéja, pekabaran éta teu diidinan pikeun dibéwarakeun, jeung sakumpulan gedé jalma anu miboga kasaksian anu hirup ninggalkeun garéja-garéja anu geus ragrag ieu. Hiji pagawéan anu perkasa kacumponan ku seruan tengah peuting. Pekabaran éta nalungtik hate, ngarahkeun jalma-jalma percaya supaya maranéhna néangan pangalaman anu hirup pikeun dirina sorangan. Maranéhna terang yén maranéhna teu bisa ngandelkeun batur.” Early Writings, 238.

Kadatangan pekabaran Teriakan Tengah Malam dina éta pasemon nandaan iraha dua golongan parawan nembongkeun naha maranéhna boga minyak. Nu wijaksana boga minyak, nu bodo

henteu. Éta pasemon kacumponan ku pagawean Samuel Snow dina sajarah Millerite, jeung dina éta pagawean, pekabaran anu dipidangkeun ku Snow dimekarkeun sakumaha digambarkeun ku tulisan-tulisanana dina publikasi Millerite dina mangsa éta. Tuluy nalika anjeunna nepi ka pasamoan kemah di Exeter, anu lumangsung ti tanggal 12 nepi ka 17 Agustus 1844, hiji mangsa ogé dilambangkeun anu ahirna nyababkeun jalma-jalma anu aya dina éta pasamoan ninggalkeun pasamoan éta sarta ngawawarkeun éta pekabaran.

Aya hiji “titik dina waktu” nalika warta Seruan Tengah Peuting geus netep sapinuhna, sarta dina titik éta, dumasar kana pasemon, masa percobaan nutup pikeun para parawan. “Titik dina waktu” éta dipiheulaan ku “hiji mangsa” nalika éta warta keur dimekarkeun. Ti saprak Juli 2023, warta Seruan Tengah Peuting geus keur dimekarkeun, sarta béda jeung panggenepan Millerite, éta warta geus disalurkeun ka sakuliah dunya sateuacan “nutupna masa percobaan”. Nalika masa percobaan nutup dina ahir pasamoan Exeter, éta warta tuluy sumebar ka “unggal bagian nagri,” sarta “cahaya dipasihkeun kana warta malaikat anu kadua, sarta éta seruan ngalemberehkeun hate rébuan jalma. Éta sumebar ti kota ka kota, jeung ti désa ka désa, nepi ka umat Allah anu keur ngadagoan jadi hudang sapinuhna.”

Dina sajarah urang ayeuna, pesen anu mimiti diterbitkeun dina bulan Juli taun 2023 ayeuna geus aya di saratus dua puluh nagara di sakuliah dunya, jeung artikel-artikel anu ngagambarkeun kamekaran pesen Panjerit Tengah Peuting geus sayaga dina leuwih ti genep puluh basa, sarta éta artikel-artikel bisa dibaca atawa didangukeun.

Wahyu ti Yesus Kristus, anu dipaparinkeun ku Allah ka Anjeunna, pikeun mintonkeun ka hamba-hamba-Na perkara-perkara anu moal lila deui kudu kajadian; sarta ku jalan malaikat-Na Mantenna ngutus jeung ngébréhkeunana ka hambana, Yohanes: anu geus mere kasaksian ngeunaan firman Allah, jeung ngeunaan kasaksian Yesus Kristus, sarta ngeunaan sagala perkara anu ku anjeunna katempo. Bagja jalma anu maca, jeung maranéh anu ngadéngé kecap-kecap ieu nubuat, sarta ngajaga hal-hal anu ditulis di jerona; sabab waktuna geus deukeut. Wahyu 1:1–3.

Caang ieu amanat sakumaha digambarkeun ku éta tulisan-tulisan téh geus diréngsékeun kira-kira dina genep bulan ku dua urang.

“Lamun jalma-jalma anu tiasa nulungan dina — henteu digugah kana kasadaran kana kawajiban maranéhna, maranéhna moal ngakuan pagawean Allah nalika sora tarik malaikat katilu kadéngé. Nalika cahaya mancarkeun pikeun nyaangan bumi, tibatan datang nulungan PANGERAN, maranéhna baris hayang ngabeungkeut pagawean-Na sangkan nyocogkeun jeung pamadegan maranéhna anu heureut. Hayu sim kuring nétélakeun ka aranjeun yén PANGERAN bakal ngalakukeun dina pagawean panungtungan ieu ku cara anu kacida béda ti tatanan anu ilahar, sarta ku jalan anu bakal nentang sagala rarancang manusa. Bakal aya di antara urang jalma-jalma anu salawasna hayang ngadalikeun pagawean Allah, nepi ka ngadiktékeun gerakan naon waé anu kudu dilakukeun nalika pagawean éta maju dina pituduh malaikat anu ngahiji jeung malaikat katilu dina pekabaran anu kudu dipasihkeun ka dunya. Allah bakal ngagunakeun jalan jeung sarana anu ku éta bakal katingali yén Mantenna nu nyepeng kakanggeulan dina panangan-Na sorangan. Para pagawé bakal kaget ku sarana-sarana

basajan anu bakal digunakeun ku Mantenna pikeun ngalaksanakeun jeung nyampurnakeun pagawean-Na anu bener.” Testimonies to Ministers, 300.

Singa ti kaom Yuda ayeuna parantos ngiring umat-Na dina poé-panungtungan ka ayat katilu welas nepi ka kalima welas tina Daniel sabelas, muka sajarah anu dilambangkeun ku sajarah taun 200 SM nepi ka 63 SM, sarta ogé Mateus pasal genep welas, jeung sajarah kadatangan Kristus ka Kaisarea Pilipi. Boh ramalan-ramalan boh sajarah tergenapna éta sajajar jeung bagian tina kitab Daniel anu disegel nepi ka poé-panungtungan. Kitab Daniel jeung Wahyu téh hiji kitab, ku kituna dina poé-panungtungan, pas saméméh panto kasempetan ditutup, Wahyu Yesus Kristus dibuka segelna, sarta éta Wahyu ngawengku bagian tina Daniel anu patalina jeung poé-panungtungan. Waktuna parantos caket pikeun panutup pasamoan kémah Exeter.

Tuluy anjeunna nyarios ka abdi, “Ulah disegel ucapan-ucapan nubuat dina ieu kitab, sabab waktuna geus caket. Sing saha anu lalim, tetep baé dina kalalimanana; jeung sing saha anu najis, tetep baé dina kanajisanana; jeung sing saha anu bener, tetep baé dina kabeneranana; jeung sing saha anu suci, tetep baé dina kasucianana.” Wahyu 22:10, 11.

Urang baris neruskeun ieu pangajaran dina artikel salajengna.

Lah, mangsa-mangsa éta bakal datang, timbalan Gusti ALLAH, yén Kami baris ngirimkeun kalaparan ka éta tanah, lain kalaparan ku roti, lain ogé halabhab ku cai, tapi ku ngadangu kana pangandika PANGERAN: Jeung maranéhna bakal ngumbara ti laut ka laut, jeung ti kalér nepi ka wétan, maranéhna bakal bulak-balik neangan pangandika PANGERAN, tapi moal manggihanana. Dina poé éta para parawan anu geulis jeung para nonoman bakal lungse ku halabhab. Maranéhna anu sumpah demi dosa Samaria, sarta nyebut, Demi hirupna allah anjeun, hé Dan; jeung, Demi hirupna tata-cara Beersheba; enya, maranéhna bakal rubuh, sarta moal kungsi hudang deui. Amos 8:11–14.